

Odbiornik radiowy Union 7

AUTOR / WYTWÓRCA

CZAS I MIEJSCE

Czas powstania:

1937 - 1938

Miejsce powstania:

Warszawa, Polska

DANE TECHNICZNE

Wymiary:

wys.: 380 mm, sze.: 488 mm, gł.: 290 mm

Materiał:

Technika:

PRAWA

Właściciel obiektu: Muzeum Inżynierii i

Techniki. Wizerunki cyfrowe i metadane

obektu: domena publiczna. Opis

kontekstowy: licencja CC BY-NC-SA 3.0 PL

(Uznanie autorstwa - Użycie niekomercyjne -

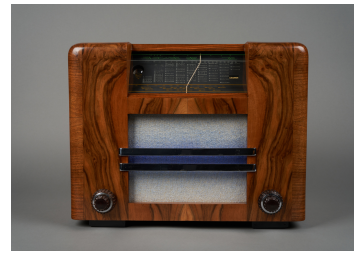
Na tych samych warunkach 3.0 Polska).

POZOSTAŁE INFORMACJE

MIM 1552/V/351

SŁOWA KLUCZOWE

II wojna światowa, czas wolny, dźwięk,
elektronika, fale radiowe, komunikacja,
muzyka, nagłośnienie, odtwarzanie dźwięku,
prąd, przemysł, radio, propaganda,

międzywojnie, sprzęt RTV, towar luksusowy,
wzornictwo polskie

OPIS

Odbiornik radiowy Union 7 został wyprodukowany przez, działającą w Warszawie przy ulicy Krochmalnej 87a, Fabrykę Odbiorników Radiowych Radio-Union. Przedsiębiorstwo zajmowało się montowaniem odbiorników radiowych na licencji węgierskiego koncernu Tungsram-Orion z siedzibą w Budapeszcie. Firma Radio-Union została założona w 1935 roku, a jej funkcjonowanie przerwał wybuch II wojny światowej we wrześniu 1939 roku, kiedy zniszczeniu uległy budynki fabryczne. Założycielami przedsiębiorstwa byli Benedykt Rawicki oraz Benedykt Birsztejn. Ogółem, przez cztery lata działalności, zakłady Radio-Union wprowadziły do sprzedaży około piętnastu modeli odbiorników radiowych wyższej klasy. Ceniono je – jak podawała ówczesna prasa – za „wyjątkowo solidne wykonanie i wielkie zalety techniczne”. Aparat Union 7 to zasilany sieciowo siedmioobwodowy odbiornik, do budowy którego wykorzystano sześć lamp elektronowych. Urządzenie pozwala na odbiór fal w trzech zakresach, zaznaczonych na skali różnymi kolorami: zielonym – fale krótkie (od 19 do 50 metrów), białym – średnie (w przedziale między 200 a 600 metrów), żółtym – długie (rozpiętość między 1 a 2 kilometry). Na wskazanie określonego pasma i stacji nadawczej pozwala unikatowa, układająca się zygzakowato, „złamana” wskazówka skali. O stopniu dostrojenia informował elektronowy wskaźnik dostrojenia, czyli świecące na zielono „magiczne oko”. W konstrukcji odbiornika wykorzystano kilka dopełniających się rozwiązań technicznych, podnoszących jakość odbioru programu radiowego. Jest to między innymi, opatentowany w Stanach Zjednoczonych, przetątnik bezszmerowy. Jakość odbioru poprawiał także kondensator antimikrofoniczny, który zapobiegał mikrofonowaniu, czyli przenoszeniu się drgań lamp elektronowych na pozostałe elementy konstrukcyjne chassis. Drgania te powodują indukowanie napięcia w urządzeniu pod wpływem fal dźwiękowych przy częstotliwościach fal krótkich. Odbiornik posiada również zdolność automatycznej kompensacji fadingu (zaniku sygnału). Za wygląd odbiorników Radio Union sprzedawanych w sezonie 1937-1938 odpowiadał Jerzy Karolak. Szczytowym osiągnięciem tej serii jest, w całości zaprojektowany przez niego, odbiornik Union-Lux o futurystycznej estetyce. Karolak należał do założonej w 1926 roku Spółdzielni Artystów Plastyków Ład, której członkowie zajmowali się projektowaniem wzorów przemysłowych na potrzeby przemysłu. Zastąpił przygotowaniem oprawy graficznej jednego z wydań Elementarza Mariana Falskiego, projektował także karty Polskiego Atlasu Strojów Ludowych. Opracowanie: Filip Wróblewski